

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν Δρ. 8
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσῶ 6

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρόμηται ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
«ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ» καὶ παρὰ
τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 10 — 12. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πολυτέλεια. - Βίος Λατκαρίνας Μπουμπουλίνας. (Μαρίας Γ. Μαυροκορδάτου). - Ἡ σημερινὴ γυνὴ καὶ τὸ ἑαυτῆς καθήκον. (Πιπρίνας Δ. Βαλλωτῆ Δικηγόρου). - Ἡ Χαϊδευμένη. (Π. Ρ.) - Τί ἐστὶ νηστεία. - Ἀναμνήσεις τοῦ 1821. Ὁ κλέφτης τοῦ Ὀλύμπου. (ποίημα Μαριέττας Μπέτσου) Πολιτικὸν Δελτίον-Ποικίλα. - Ἀλληλογραφία. - Συμβουλαί - Συνταγαί μαγειρικῆς. - Σοφία Ἑβραῖς. (Επιφυλλίς)

ΠΟΛΕΜΗΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΝ

Πᾶσα δαπάνη ἐκτρεπομένη τῶν ὀρίων τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐνομάζεται πολυτέλεια. Αἱ ἀνάγκαι αὗται διαίρονται εἰς ἀπολύτους καὶ δευτερευούσας. Καὶ ἀπόλυτοι μὲν θεωροῦνται αἱ ἀφορῶσαι τὰ μὲν εἰς τὰ πρὸς συντήρησιν τοῦ σώματος καὶ προφύλαξιν τούτου ἀπὸ τὰς ἀτμοσφαιρικῆς ἐπιδράσεις, τὰ δὲ εἰς ὑγιᾶ ἀνάπτυξιν καὶ διάπλασιν τοῦ τε πνεύματος καὶ τῆς καρδίας. Δευτερεύουσαι δὲ θεωροῦνται αἱ ὑπὸ τῆς κοινωνικῆς θέσεως ἐκάστου ἐπιβαλλόμεναι. Αἱ δευτερεύουσαι αὗται τοῦ ἀνθρώπου ἀνάγκαι εἶναι ἐπιδεικτικαὶ τῆς ἐλαστικότητος, ὥστε πᾶς ὁ θέλων νὰ δικαιολογήσῃ τὴν σπατάλην καὶ πολυτέλειαν, ἐν ἧ ἀκράτῳ ρίπτεται, δύναται νὰ σᾶς προσβάλῃ τὴν στερεότυπον ἀπάντησιν «τί νὰ κάμω ἢ θέσις μου μοὶ ἐπιβάλλεται.» Καὶ ἰδοὺ ἡ πρώτη πηγὴ τῆς καθ' ὅλας τὰς πρὸς ἡμῖν τῆς εἰσαχθείσης καὶ ἐπιβληθείσης πολυτελείας, τῆς καταστροφῆς ταύτης πάσης οἰκογενειακῆς εὐδαιμονίας.

Πρὶν ἢ πραγματευθῶμεν τὸ περὶ πολυτελείας ζήτημα ἐν ἐκτάσει διαίρομεν αὐτὴν εἰς πλυτέλειαν δεδικαιολογημένην καὶ συγγνωστῆσαν πως, καὶ πολυτέλειαν μωρὰν καὶ ἀδικαιολογητὴν. Δικαιολογητέα καθ' ἡμᾶς τυγχάνει ἢ παρὰ τοῖς πλουσίοις πολυτέλεια, ἀφοῦ αἱ πρόσοδοι τούτων εἶναι πάντοτε ἀνώτεροι τῶν δαπανῶν ἄλλως τε καὶ κατὰ τοὺς κανόνας τῶν δισημοτέρων οἰκονομολόγων, πᾶς ὁ δυνάμενος ν' ἀποταμιεύσῃ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον 4 ο)ο ἐκ τοῦ τακτικου αὐτοῦ εἰσοδήματος δύναται ἐλευθέρως καὶ ἄνευ τύψεως

συνειδότος νὰ δαπανᾷ τὸ ὑπόλοιπον κατ' ἀρέσκειαν. Ὁρεῖται ὅμως καὶ οὗτος νὰ προσέχη πάντοτε, ὅπως μὴ παρέχῃ ἑαυτὸν κακὸν τῆς ἄλλοις πρὸς ἀπομίμησιν παράδειγμα. καὶ νὰ προτιμᾷ, ὅπως πᾶν δι' αὐτὸν περιττὸν δαπανᾶται ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος. Καὶ ὄντως ὑπάρχει θεαρεστοτέρα καὶ ἡδονικώτερα ἀπόλαυσις ἐκείνης, ἣν αἰσθάνεται ὁ προσφέρων τεμάχιον ἄρτου τῷ πεινῶντι, ἔνδυμα τῷ γυμνητεύοντι, ἄσπλον καὶ προστασίαν τῷ ἐγκαταλειμμένῳ ὄρφανῷ, καὶ ἐξαπατάσιν ἐντίμου μέλλοντος ἀπόρφ νεάνιδι; Ἄλλὰ πρὸς τί ν' ἀναπτύσσωμεν θεωρίας ἀνερχομόστους; ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐγωιστής, καὶ οὐδὲν τῶν πρὸς τέρψιν καὶ σωματικὴν ἀπύλασιν αὐτοῦ θεωρεῖ ποτε περιττὸν; Ἄς ἀρκεσθῶμεν λοιπὸν εἰς πράγματα, μὴ ἀπαιτοῦνται τελειότητος, ἀφοῦ ἄλλως τε καὶ σὲν ἐγεννήθημεν ἄγγελοι, ἀλλὰ δυστυχεῖς θνητοί.

Τὴν παρὰ τοῖς πλουσίοις λοιπὸν ἀναπόφευκτον ταύτην πολυτέλειαν θεωροῦμεν δεδικαιολογημένην καὶ συγγνωστῆσαν πως, ἀφοῦ οὐδένα βλάπτει κατ' ἄμεσον λόγον, συντελεῖ δὲ καὶ εἰς ἐμψύχωσιν τῆς τε βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, τῶν δύο τούτων ζωτικωτάτων τῆς ἀνθρωπότητος κλάδων.

Πολυτέλεια ὅμως μωρὰ καὶ ἀδικαιολόγητος, πολυτέλεια καταστρέφουσα περιουσίας καὶ πολλάκις εἰς τὴν ἀτιμίαν ρίπτουσα τὰς οἰκογενείας, πλυτέλεια μήτηρ τῶν καταχρήσεων καὶ τῆς διαφθορᾶς εἶναι ἡ ἐπιπολάζουσα πρὸς ἡμῖν νόσος. Ὁ ἔχων εἰσόδημα 600 δρ, κατὰ μῆνα ἀνώτερος τοῦ κράτους ὑπάλληλος πῶς δύναται νὰ διατηρήσῃ οἰκογένειαν, ἀφοῦ 120 δραχ. μόνον θέλει διὰ τὴν μαγειρίσταν, καθὼς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἡμῶν φιλῶ ἀνεγράψαμεν, 50 διὰ τὴν θαλαμηπόλον, 40 διὰ τὸν ὑπρέτην καὶ 100 διὰ τὴν τροφὴν συμπερικλυβανομένης ἐννοεῖται καὶ τῆς τροφῆς καὶ λοιπῆς αὐτοῦ περικλυβανομένης ἐννοεῖται καὶ τῆς τροφῆς καὶ λοιπῆς αὐτῶν διατηρήσεως, καὶ 150 τοῦλάχιστον δι' ἐφοικίον· δηλ. δρ. 420 κατὰ μῆνα, πλὴν τῆς τροφῆς, τῶν ἐνδυμάτων, τῆς ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων, τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν, τῶν ἰατρικῶν ἐξόδων κ. ἄ. Τοιαύτη οἰκογένεια ἔχει ἀνάγκην 600 ἐπι δραχμῶν, ὅπως δι' αὐτῶν ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προμνημονευθείσας ἀνάγκας. Ἄλλ' ἀφοῦ ἔχει εἰσόδημα

μόνον 600 δρ. ποῦ θέλει εὑρίσκει τὰς ἄλλας ; Ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἐρώτησίν μας ταύτην ἐδόθη ἀπ' ἐαυτῆς καὶ ἀποφεύγομεν νὰ τὴν ἀναγράψωμεν.

Τὸ πρῶτον λοιπὸν βῆμα εἰς τὴν κατάχρῳσιν, κλοπῆν, κκοθήειαν καὶ ἀτιμίαν, εἶναι τέκνον τῆς βδελυρᾶς πολυτελείας, ἥτις ὁμολογουμένως μεγαλειτέρας ὑποδοχῆς τυγχάνει παρὰ τῆ γυναικὶ ἢ παρὰ τῷ ἀνδρὶ. Ἡ καλὴ ἐν Ἑλλάδι οἰκοδόσποινα ἀγνοεῖ συνεχῶς τοὺς στοιχειώδεις ὄρους, τοὺς ὑπὸ τῆς λογικῆς ἐπιβαλλομένους καὶ ὑπὸ τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας ἀναπτυσσομένους πρὸς ἐπίτευξιν ἰσοζυγίου οἰκιακοῦ, ἐξασφαλίζοντος τὴ οἰκιακὴν εἰρήνην καὶ εὐδαιμονίαν. Ἄγνοεῖ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν διὰ τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τοῦ γάμου καθίσταται δέσποινα οἴκου, ἀναλαμβάνει εὐθύνας διὰ τὴν ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν τούτου εὐμάρειαν. Ἄγνοεῖ, ὅτι πρώτη αὐτῆς φροντίς καὶ μέριμνα ὀφείλει νὰ ἦναι ὁ ἐτήσιος προὔπολογισμὸς τῶν οἰκιακῶν ἐσόδων καὶ δαπανῶν, ἃς ρυθμίζει πάντοτε κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς οἰκονομίας ἐπιβαλλομένους ὄρους. Ἄγνοεῖ, λέγομεν, διότι ἡ γνωρίζουσα καὶ παρρωῶσα πάντα ταῦτα εἶναι θηρίον, εἶναι ὁ ἐκ προμελέτης καταστραφεὺς τῆς οἰκογενείας.

Εἶναι ὄντως ἀκτανόητον πῶς ἡ γυνὴ, ἡ φύσει τόσο ἐυαίσθητος καὶ φιλόστοργος, ἀποτυρλοῦται εἰς βαθμὸν, ὡς τε νὰ ρίπνεται ὡς μέθυσος εἰς τὸ βάραθρον τῆς πολυτελείας. διότι ἡ πολυτέλεια εἶναι ἡ μέθη τῆς γυναικός. Καὶ καθὼς ὁ μέθυσος φέρεται ἀκατασταχέτως εἰς τὴν ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτοῦ καταστροφὴν, οὕτω καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἱλλίγγου τῆς πολυτελείας καταλαμβανομένη γυνὴ ὑποσκάπτει τὴν ἠθικὴν καὶ οἰκιακὴν ἐαυτῆς τε καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτῆς εὐμερίαν. Τὸ ἀ. πρὸς τὴν μέθην ταύτην βῆμα εἶναι προῖον κούφρητος καὶ ματαιοδοξίας, προκλυπτόσης πάντοτε ἐξ ἀμαθείας καὶ ἐκ τῆς ἀδικαιολογήτου μονομανίας τῆς ἀπομιμήσεως. Ἡ Κυρία Α εἴφερε φόρεμα ἐκ Παρισίων διατί νὰ μὴ φέρω καὶ ἐγὼ τοιοῦτον ; Ἡ Κυρία Β εἴχει ὑπερέτην μὲ λευκὰ χειρόκτεια, διατί νὰ μὴ ἀντικαταστήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν μικρὰν μας ὑπερέτην διὰ τοιοῦτου. Ἡ νομίζετε, ὅτι ὁ ὑπερέτης εἶναι δαπανηρότερος τῆς ὑπερέτριας ; (60 φράγκα διαφορά, μικρὰ πράγματα). Ὁ δυστυχὴς σύζυγος, ὁ ἐπίσης ματαιόδοξος, ἀφίνει νὰ φέρηται εἰς τὸν πρὸς τὴν καταστροφὴν ὀδηγούντα τοῦτον κατήφορον· διαμαρτύρεται ἐνίοτε, ἀλλὰ δὲν ἐπιβάλλεται. Ἡ Κυρία εἴχει ἀνάγκην τριῶν τουλάχιστον φορεμάτων κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τεσσάρων ἢ πέντε κατὰ τὸ θέρος. Μήπως δύναται νὰ φορῇ τὸ αὐτὸ φόρεμα εἰς τὸν περιπατον, εἰς τὰς ἐπισκέψεις, εἰς τὰς ἐσπερίδας, εἰς τὴν οἰκίαν; ἄλλως τε καὶ τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα, πέραξ τῶν ὁποίων ὡς μέλισσαι νυχθημερὸν βομβοῦμεν, τί θὰ γείνωσιν ἄνευ ἡμῶν; Πλὴν τῶν φορεμάτων ὑπάρχουσι τόσα μικρὰ πράγματα τὰ ὁποῖα στολίζουν, προσθέτουσι χάριν ἐν fichu, μία dentelle, εἰς κόσμῳβος bien noué, τὰ μικρὰ τέλος ἐκεῖνα τίποτε ἄτινα εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν στοιχίζουσι 10 λεπ. εἰς τὴν Ἑλληνίδα δὲ πέντε τουλάχιστον φράγκα. Καὶ τοιουτρόπως δαπανᾷ, ὄλονεν δαπανᾷ, μέχρις ὅτου ἀκούσῃ ἐκπυροκροτοῦν ρεβόλβερ ἐν τῷ παρκασιμένῳ δωματίῳ, ἐνθα ὁ σύζυγος ἐτείνανε τὰ μυκὰ του προτιμήσας τὸν θάνατον τῆς ἀτιμίας, ἢ ἔδη αὐτὸν δραπετεύοντα τῆς πόλεως ἐν ἡ ὑπὸ τῶν

ποινικῶν δικαστηρίων καταδιώκεται ὡς χρεωκοπήσας. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο θέλομεν πολλάκις ἐπανέλθει, διότι καθ' ἡμᾶς εἶναι ἀνεξάντλητον.

ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

Ἐὰν ἡ ἀρχαία Ἑλλάς μεταξὺ τῶν ἀπειραρίθμων ἡρώων τῆς ἠρίθμει καὶ ἀριθμὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον ἡρωϊδῶν γυναικῶν, ἐὰν αἱ λεοντόκαρδοι Σπασοτιάτιδες ἀπέστεργον τὰ τέκνα καὶ περιεφρόνου τοὺς συζύγους, οἵτινες ἐδειλίων νὰ προσφέρωσι τὴν ἐαυτῶν ζωὴν ὀλοκαύτωμα εἰς τὴν πατρίδα, μὴ καὶ ἡ Ἑλλάς τοῦ 1821 δὲν εἴχῃ νὰ ἐγκυχῶται διὰ τὴν ἡρωϊκὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὴν μεγάλην καρδίαν τῶν ἡρωϊδῶν τῆς;

Μεταξὺ τῶν ἡρωϊδῶν γυναικῶν, τῶν διακριθεισῶν ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως ἡμῶν ἀγῶνι, διαπρεπῆ κατέχει θέσιν καὶ ἡ ἡρώϊς Μπουμπουλίνα, τὴν εἰκόνα τῆς ὁποίας ἀπεθαυμάζομεν εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς 25 Μαρτ.οῦ 1884 καὶ πρὸ τῆς ὁποίας ἠρυσθίωμεν βεβαίως ἡμεῖς, συγκρίνουσαι τὴν ἀδυναμίαν καὶ σμικρότητά μας ἀπέναντι τῆς μεγάλης καρδίας τῆς ἀπλῆς ἐκεῖνης γυναικός.

Καίτοι ἀγνοοῦμεν ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ἡρώϊς αὕτη εἶδε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, διότι οὐδαμῶς τῆς ἱστορίας ἠδυνήθημεν νὰ εὐρωμεν τὴν χρονολογίαν ταύτην, ὑποθέτομεν ὁμως ὅτι θὰ ἐγεννήθη κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς Ἄρης, ὁ προστάτης τοῦ μηνὸς τούτου, προεχάραξεν αὐτῇ τὴν ὁδὸν ἣν ἐν τῷ βίῳ ἠκολούθησε. Δὲν παρεστάθησαν βεβαίως παρὰ τῆ βρεφικῆ αὐτῆς κοιτίδι οὔτε ἡ Κλωθῶ, οὔτε ἡ Λάχεσις, ἵνα εἰς τὰ γυναικεῖα ἔργα μυήσωσιν αὐτὴν ἡ χρυσῶν βίον τῆ προετοιμάσῃ· διότι ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτῆς ἡλικίας δὲν ἐπέδιδεν αὕτη εἰς τὰ ἔργα ἐκεῖνα, εἰς ἃ συνήθως αἱ γυναῖκες τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης ἠσολοῦντο. Μικρὰ παις ἡ Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα ἤρσεκετο μᾶλλον εἰς τὴν συναναστροφὴν καὶ τὰς παιδιὰς τῶν ἀρρένων ὀμηλικῶν τῆς ἢ εἰς τὰς τῶν θηλέων τοιαύτας. Κόρη γενομένη, ἦν μὲν ἠθῶν αὐστηρῶν, ἀλλ' ὄλων ἰδιόρρυθμος. Τὸ ἀρρενωπὸν τοῦ ὕφους τῆς, ἡ ἐπιβλητικὴ καὶ ὑπερήφανος στάσις τῆς, τὸ ἀποφασιστικὸν καὶ τραχὺ, ἂν θέλητε, τῶν λόγων τῆς δὲν ἐπέτρεπον εἰς οἰδένα νὰ μεμρῆθῇ αὐτῆς διὰ τὸ ἰδιόρρυθμον καὶ ἰδιότροπον τῶν πράξεών τῆς. Ἦν ἀναστήματος πελωρίου, εὐσκαρκος, μὲ παρειὰς ἡλιοκαεῖς ἐρυθρὰς καὶ ὄφρεις μελαίνας πυκνοτάτας, μὲ ὀφθαλμοὺς πῦρ καὶ φλόγας ἐκπέμποντας, ὧν ἡ ἐκφρασις ἐν στιγμῇ ὀργῆς ἔκαμνε νὰ τρέμῃ πρὸ αὐτῆς ὀλόκληρον παλινκαριῶν τάγμα, μὲ ἴνια ἑλληνικὴν καὶ στόμα ἐν ᾧ μᾶλλον περιφρόνητις ἢ μειδίαμα ἐπλανᾶτο. Τοιαύτη ἡ κόρη Λασκαρίνα, ἡ θέλγουσα καὶ μαγεύουσα πάντα, ὅστις κῆτύχησε νὰ γνωρίσῃ αὐτὴν. Διότι μὲ ὄλον τὸ ἀνδρικόν αὐτῆς καὶ ὀλίγον ἀπότομον ὕφος ἡ Λασκαρίνα ἐν τῷ στήθει αὐτῆς περιέκλειε καρδίαν ἀγαθωτάτην, καρδίαν ὄντως ἀνδρικήν· διότι ὅσον ἡ ἀντίστατις καθίστα αὐτὴν θηριώδη, τόσον ἡ καρδία τῆς ἐμαλάσσετο, καὶ τὰ δάκρυα ἔρρεον ἀπὸ τὸν ὀφθαλμῶν τῆς πρὸ τῆς θέας γυναικῆς πασχούσης ἢ βρερῶν ἀπωρρασιμένων.

Τοιαύτη ἡ Λασκαρίνα, ὅτε συνήντησεν αὐτὴν τὸ πρῶτον ὁ διάσημος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην ἐκ Σπετσῶν πλοίαρχος καὶ ἰδιοκτῆτης τεσσάρων πλοίων Μπούμπουλης. Ἐγένετο σύζυγος αὐτοῦ καὶ συμμετέτρε τῶν θαλασσιῶν τοῦ συζύγου τῆς

περιπετειῶν. Ὅτε δὲ οὗτος ἀπέθανε, γενναίως ὑπεραπὶζόμενος ἐκὺτον, ἡ Λασκαρίνα, ἀναλαβούσα τὴν διοίκησιν τῶν τεσσάρων αὐτῆς πλοίων, καὶ διορίσασα ἐν αὐτοῖς ὑποπλοίαρχους τοὺς ἀδελφοὺς καὶ υἱοὺς τῆς, ἐπολιόρχησε διὰ τοῦ στολίσκου τῆς τὴν Μονεμβασίαν καὶ τὸ Νάυπλιον, ἀποκλείσασα διὰ θαλάσσης πάσας τὰς πεδιάδας αὐτοῦ.

Ἀποῦ ἐπὶ πολὺ ἐβασάνισε τοὺς Τούρκους, ἀποκλείουσα αὐτοὺς καὶ τρέπουτα εἰς φυγὴν τὰ πλοία τῶν, ἀπεφάσιτε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ναυτικὴν ζωὴν καὶ προσκολληθῇ μετὰ τῶν ἰδικῶν τῆς εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, ὅπως τελεσφωρῶτερον ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα.

Προσκολληθῆ τότε εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Πάνου Κολοκοτρῶνη διοικούμενον σῶμα καὶ συμμετέτρε τῆς πολιορκίας καὶ ἀλώσεως τῆς Τριπόλεως. Καὶ ἐδῶ ἡ ἀγαθὴ καρδία τῆς συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων αἰχμαλωτισθέντων ἀρχιερέων καὶ δημογερόντων Ἑλλήνων, ἀνταλλάξασα τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῶν διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ εἰς χεῖρας τῶν χριστιανῶν πεσόντος χαρμημοῦ τοῦ τότε διοικητοῦ καὶ βεζύρου τῆς Πελοποννήσου Χουρσίτ πασσᾶ.

Ἴνα ἡ Μπουμπουλίνα κατορθώσῃ νὰ σώσῃ τὰς γυναικὰς ἐκεῖνας, φαινομένη συνεπῆς εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ἣν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνθήκης ἔδωκεν εἰς τὸν φρούραρχον Τριπόλεως Ἐλμᾶς Ἀγάν, ἐδέησε νὰ διακινδυνεύῃ τὴν ἰλίαν αὐτῆς ζωὴν καὶ ὑπαρξίν, ἀψηφούσα τὴν ὀργὴν καὶ μανίαν τῶν Ἀλβανῶν καὶ Ἑλλήνων στρατιωτῶν, οἵτινες ὡς λείαν τῶν ἐθεώρουσαν τὰς γυναικὰς ἐκεῖνων, οἵτινες ἀσπλάγχχνος κατεκρούργουν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν Χριστιανούς. Παιδιὰ, εἶπεν ἡ Μπουμπουλίνα, ὁ υἱός μου Ἰωάννης πρὸ ὀκτώ μόνον ἡμερῶν ἔπεσεν ὑπὸ τὴν σπᾶλθην τῶν ἀγρῶν Τούρκων. Δὲν διψῶ ὁμως τὸ αἷμα τῶν γυναικῶν, διότι αὐταὶ εἶναι ἀθῶαι. Σᾶς δίδω τοὺς θησαυροὺς τῶν, τὰ πολύτιμα αὐτῶν κοσμήματα, ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ ! φεισθήτε τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς τῶν. Μόνον διὰ τῆς ὑποσχέσεώς μου ταύτης κατόρθωσα νὰ σώσω τὴν ζωὴν τῶν ἰδικῶν μας ἀρχιερέων καὶ δημογερόντων ὀρκίζομαι δὲ εἰς τὸ αἷμα τοῦ πρὸ 8 ἡμερῶν σφαγέντος υἱοῦ μου, ὅτι ἵνα φθάσῃτε μέχρις αὐτῶν, θέλετε διέλθει διὰ τοῦ πτώματός μου. Οἱ στρατιῶται, γνωρίζοντες τὴν γυναῖκα, δὲν ἐτόλμησαν μὲν νὰ ἀντίπωσιν, ἔθεσαν ὁμως πῦρ ὑπὸ τὰς τοῦ φρουρίου ἐπάλλξεις καὶ δραχμάμενοι τῆς ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ἐπελθοῦσῃ ταρχῆς καὶ ὀχλαγωγίας, ἐρρίφθησαν ἐντὸς τοῦ φρουρίου, ἵνα κορέσωσι τὰ κατὰ τῶν γυναικῶν ἐνεῖνων ἄγρια πάθη τῶν.

Ἡ Μπουμπουλίνα, τὴν διαβολικὴν ἐπινοήσιν τῶν στρατιωτῶν τῆς κατανόησασα, ἐρρίφθη μετὰ τῶν ἀρχηγῶν ἐν τῷ καιομένῳ φρουρίῳ ἀπειλητικὴ καὶ τὸ ξίφος κορδαίνουσα, καὶ οὕτως ἀπληθεύρωσε τὰς δυστυχεῖς ἐκεῖνας γυναῖκας, ὧν ὁ τρόμος καὶ ὁ ἀπελπισμὸς εἶχον φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον. Καὶ ὄντως ἡ γενναίότης καὶ τὸ ἀτρόμητον αὐτῆς ἐστῆφθησαν καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ὑπὸ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας. Ἀποῦ ἄπασαι αἱ ἐν τῷ καιομένῳ φρουρίῳ Ὀθωμανίδες ἐσώθησαν, ὠδηγήθησαν ὑπ' αὐτῆς καὶ τὸν ἀγρόπνων φυλάκων τῆς εἰς παρὰλίαν τινὰ πόλιν, ὀπόθεν ἐπιβασθεῖσαι ἰσραλῶς εἰς πλοία ἐστάλησαν εἰς Ἀφρικὴν.

Ἴδου ἐν ὀλίγοις ὁ βίος καὶ τὰ κατορθώματα τῆς ἡρώϊδος ἐκεῖνης, ἥτις ἀπῆλθῆναι καὶ ἐδόξατε τὸ ὄνομα Μπού-

μπουλη, ἐλύσασα τὸν θαυμασμόν οὐ μόνον τῶν Ἑλλήνων καὶ Εὐρωπαίων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἐτι τῶν Ὀθωμανῶν.

Ἡ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΥΤΗ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ὁ Σολομῶν, περιγράφων τὰ ἔργα καὶ τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἐναρέτου γυναικῆς ἐν ταῖς Παροιμίαις αὐτοῦ, ἀποκαλεῖ τὴν τοιαύτην γυναικῆ τιμιωτέραν λίθων πολυτελῶν, περιγράφει δὲ αὐτὴν λέγων. «Θαρσέι ἐπ' αὐτῆ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθόν, καὶ οὐ κακόν πάντα τὸν βίον. Ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἐδῶκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίαις. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφῦν αὐτῆς, ἤρισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγένετο δὲ ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὄλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τοὺς δὲ πῆλεις αὐτῆς ἐρείθει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρες δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν ἐξέπεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν πού χρονίζῃ πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆ ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Δυσσᾶς χλαίνης ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἐαυτῆ ἐνδύματα. Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο, περιζώματα δὲ τοῖς Χανναίοις. Ἴσλῶν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ ὑψράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τὰξιν ἐστειλατο τῆ γλώσση αὐτῆς. Στεγνὰ διατριβαὶ οἴων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν. Ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτὴν. Πολλὰ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλὰ ἐποίησαν δύναμιν· οὐ δὲ ὑπέγκεισαι καὶ ὑπερήρας πάσας». Ἐπὶ τέλους δὲ ἀναφωνεῖ ὁ σοφὸς τῆς ἀρχαιοῦς βασιλεύς. «Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον καλλὸς γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φῶβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτῆ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς». (Παροιμ. Σωλομ. ΒΘ'. 10 — 31). Ἡ εὐσέβεια ἰδοῦ ἡ κορωνὶς ὄλων τῶν γυναικεῶν ἀρετῶν. Ἀλλὰ ποῦ ἡ γυνὴ αὕτη; Ἀπῆλθε δυστυχῶς, καὶ ἀπέρχεται ὁ σημεῖρα. Ζῶσκι ὁμως καὶ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, παρατηρούμεν μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους τὴν κατὰπτωσιν τῆς γυναικός ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ τέλη τοῦ 19 αἰῶνος. Ὅθεν ἐξετάσωμεν τὰ αἴτια τῆς καταπτώσεως ταύτης, καὶ μὴ θέλωμεν ὀπισθεν τοῦ δακτύλου τοῦ ψευδοῦς, οὕτως εἰπεῖν, πολιτιμῶν νὰ κρῶσωμεν τὴν ἀλήθειαν. Ναι, εὐρίσκεται εἰς κατὰπτωσιν ἡ γυνὴ κατὰ τὰς ἡμέρας ἡμῶν! διότι ἐδίωξε μακρὰν τὴν ἀληθῆ χριστιανικὴν ἀνατροφήν, τὴν κυρίαν βάσιν τῆς ἀνυψώσεως καὶ ὑπάρξεώς τῆς, ἐξ ἧς ἀπορρέουσιν ἡ τε φιλοπονία καὶ ἡ εὐπροσηγορία, πρῶτης, σεμνοπρέπεια, οἰκιακὴ οἰκονομία, ἀφροσύνη πρὸς τὸ ἐαυτῆς καθῆκον, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ καταστήσῃ τὴν γυναῖκα ἀξίαν τοῦ προορισμοῦ τῆς καὶ ἄξιαχάπητον καὶ τοῦτο, διότι διατελεῖ εἰς παντελῆ ἄγνοιαν τῆς ὕψηλῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ ἀληθοῦς προορισμοῦ τῆς.

Ἡ σημερινὴ γυνὴ ἐν Ἑλλάδι δὲν ἠκολούθησε τὰς παραδόσεις τῶν μητέρων τῆς, αἵτινες ἀφῆκαν ἐποχὴν διὰ τὰ ἀπλοϊκὰ, καὶ ἀγνὰ πάτρια ἠθικά των, ἀπῆλλαγμένα πάσης ἀναμιξέως ξένων ἠθίμων, καὶ καθιστῶντα αὐτὰς ἀληθεῖς καὶ ὠραίους θαλασσίους μαργαρίτας, (ἀναφωμένους ἐν τῷ μέσῳ, τῶσαν θηρίων καὶ ἐρπετῶν τῆς ἀβύσσου, καὶ ἐν τοῖτοις δια-

τηρούντας την έαυτών στιλπνότητα). Ούτω και η γυνή κατά τας αρχάς του παρόντος αιώνου, εν 'Ελλάδι, έζη εν μέτω ανατολικών εθίμων, περιορισμένη, άόκως εργαζομένη, εν ύποταγή, άνευ κοινωνικής μορφώσεως, άνευ συστηματικής παιδείας, και όμως με όλας αυτάς τας στερήσεις διέλαμψε και έδωκε θαυμασίους καρπούς, ήτοι πρὸς τὴν άρτιγέννητον τότε πατρίδα μας πολίτας τοιούτους, οίτινες εκ των κατορθωμάτων των απέδειξαν, και αποδεικνύουσι και τινες επιζώντες, ότι εγεννήθησαν από μεγάλας μητέρας.

'Αλλ' άντί τὸ παράδειγμα εκείνων να χρησιμεύσῃ ὡς κρηπίς εἰς τὰς γυναίκας τοῦ σημερινοῦ καιροῦ, αἱ πλεῖστοι τούτων ὡς άλλοι πίθηκοι ἐμιμήθησαν τὰ ἀλλότρια ήθη και εθίμα, μη διαγιγνώσκουσαι και ταῦτα εκ τοῦ σύναγγυς, ὅπως μιμηθῶσι τοῦλάχιστον τὰ καλά, και οὕτως ἐσχηματίσθη η̄ σημερινή γυνή εν 'Ελλάδι. 'Ιδού τὰ αἴτια ἄτινα συνετέλεσαν, ὅπως ἐπιφέρωσι τὴν κατὰπτωσιν τῆς γυναικός, ἐξ ἧς ἐπήλθεν η̄ οἰκογενειακή χαλάρωσις εν τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν.

'Απεκτίσαμεν παρθεναγωγεία πρὸς ἐκμάθησιν γραμμάτων τῶν ὁποίων οἱ διευθύνοντες οὐκ ὀλίγην εἰργάσθησαν, και μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας ἐξκολλουθῶν να ἐργάζονται πλην η̄ εἰς αὐτὰ φοίτησις εκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἀποδεικνύει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅτι δὲν γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ να συντελέσῃ αὐτὴ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος τῆς γυναικός, και τοῦ να ἀποκτήσῃ αὐτὴ γνώσεις ἀγούσας πρὸς τὸν ἀληθῆ αὐτῆς χριστιανικὸν προορισμόν, (και τοῦτο, διότι δὲν ἐδόθη εἰς αὐτὰ η̄ δέουσα διοργανώσις). Διότι τίς ποτε θέλει ἀρνηθῆ, ὅτι η̄ ἀνωτέρα γυναικεία ἐκπαιδευσις εἶναι ἐκείνη, ἧτις μορφώνει τὴν γυναίκα και κατορθοῖ να ἀναβλέψῃ αὐτὴ πρὸς τὸν Θεὸν ὡς Πατέρα τῶν φώτων; καθιστᾷ δὲ ταῦτην οἶκον ὁ Σολομών, ὁ ἀρχαιότατος αὐτός βασιλεύς, περιγράφει;

'Ὅθεν ρίψωμεν βλέμμα ἐταστικὸν πρὸς τὴν τοιαύτην ἀβελτερίαν. «Δωσέ μου μητέρα, ἔγραφε ποτε ὁ γάλλος συγγραφεὺς Ρουσσώ, διὰ να σοῦ δώσω μεγάλου; πολίτας». 'Αλλὰ τίνοι τρόπων θὰ σχηματισθῶν αὐταὶ εν τῇ χώρᾳ ἡμῶν, ἀφοῦ ἡ ἄκρα προσοχή τῆς μεγαλητέρας μερίδος τῆς σημερινῆς γυναικός ἐστὶν ἔραση ὅπου τὸ μάταιον, ὅπου τὸ κενόν, ὅπου τὸ ἐπίπλαστον, και ὅχι εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Δημιουργοῦ ὠρισμένον εἰς αὐτὴν κύκλον. 'Η οἰκογένεια, ἰδού τὸ σπουδαιότερον ἀντικείμενον τῶν τῆς γυναικός καθηκόντων ὁ οἶκος, ἰδού ἡ χώρα τῆς ἐνεργείας αὐτῆς. 'Η φύσις αὐτῆ ἀποθεῖ τὴν γυναίκα εκ τοῦ θορύβου τοῦ δημοσίου βίου, εκ τῆς τύφης τῶν ἀστικῶν και πολιτικῶν σχέσεων, και ἐγκαθιστᾷ τὸν θρόνον αὐτῆς ὑπὸ τὴν στέγην τῆς οἰκίας. 'Εκεῖ προώριεται να ζωοποιῇ τὰ πάντα, ἐκεῖ να καθωραίξῃ και κυβερνᾷ, ἐκεῖ ἐρ' ὄλων αὐτὴ και μόνη να βασιλεύῃ. Εἰς τὴν γυναίκα δέδοται να πληρῶσῃ θεληγῆτων εὐδαιμονίας τὸν οἶκον αὐτῆς, ὑπὲρ οὗ ὁ ἀνὴρ ἀφιεροῖ πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, σωματικὰς τε και διανοητικὰς. Διὰ τὸν ἀνδρα ἡ πατρίς και ὁ οἶκος εἰσὶν ὁ τελικὸς σκοπὸς ὄλων τῶν διαφόρων προσπαθειῶν αὐτοῦ. 'Υπὲρ τῆς Πατρίδος και τοῦ οἴκου ἐργάζεται, ἀνακαλύπτει, ἐφευρίσκει, σπουδάζει, θαλασσοπορεῖ, ἀγωνίζεται, προκινδυνεύει. 'Η δὲ γυνὴ ἀρ' ἐτέρου κατὰ καθικὸν διὰ τῆς οἰκονομίας τῆς να διατηρῇ τὰ συναρροισθέντα πλού-

τη και να παρασκευάζῃ τὰς ἀπολαύσεις, αἵτινες ἀνταμείβουσι τοὺς πολυειδεῖς τοῦ ἀνδρὸς κόπους. Τίνι τρόπῳ όμως δύναται ἡ γυνὴ να κατανοήσῃ ὅλα ταῦτα; 'Ανάμφιβόλως διὰ τῆς ἀνωτέρας συστηματικῆς ἐκπαιδύσεως και χριστιανικῆς ἀνατροφῆς. 'Ανευ θρησκείας οὐδὲν ψυχικὸν κάλλος, οὐδεμία εν τῷ οἴκῳ εἰρήνη, οὐδεμία εν ταῖς λύπαις παραμυθία, οὐδὲν θάρρος κατὰ τὰς κρίσεις τοῦ βίου περιστάσεις, ἀλλὰ μόνον παρὰ φύσιν συνθήματα, ἰσχυρογνωμοσύνη, φιλαρχία, κουφόνοιαι, φιλαρέσκεια, σφιγμένα και τελευταῖον ἀπεγνωσμένος βίος.

'Ψευδεῖς ἀρέσκεια και μάταιον κάλλος γυναικός· ἀλλὰ γυνή, τὸν Θεὸν φοβουμένη, διὰ παντός ἐστει εν τιμῇ.

ΠΗΡΟΙΝΑ Δ. ΒΑΛΛΩΣΗ (Δικηγόρου).

(Ἔπεται συνέχεια.)

Η ΧΑΙΔΡΕΜΕΝΗ ΚΟΡΗ ΥΠὸ ΕΠΟΨΙΝ ΥΓΙΕΙΝΗΝ

'Εγνώρισα εν τῇ παιδικῇ μου ἡλικίᾳ κορὴν τινά, ἀνήκουσαν εἰς καλὴν οἰκογένειαν, μεθ' ἧς συνεπαίζομεν ἐνίοτε. 'Η κορὴ αὐτὴ ἦτο μονογενὴς και κατὰ συνέπειαν λατρευτὴ πατέρα τε τοῦ πατρὸς και μητρὸς τῆς. Εἶχε καλὴν καρδίαν η̄ σύντροφος ἐκείνη τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας, ἀλλ' ἦτο ὀλίγον δύστροπος, ἀνυπόμονος, νωθρὰ και εἰς τὴν μελαγχολίαν πάντοτε ἐπιρρεπής· ὡς αἰκίς ἐπρότεινα πρὸς αὐτὴν να τρέξῃ μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν αὐλὴν, ἢ να παίξῃ οἷον δήποτε παιγνίδιον, φοδοῦμαι, μοι ἔλεγε, διότι θὰ ἰδρῶσω και θὰ ἀσθενήσω ἡ μήτηρ μου μοι ἐπαναλαμβάνει τοῦτο καθ' ἐκάστην. 'Αλλοτε ὡς αἰκίς τῇ ὀμίλῳν περὶ τοῦ Σχολείου και τῶν μαθημάτων μου, με διέκοπτε λέγουσα, ὅτι δὲν ἐμάθησε τόσα πολλὰ πράγματα, διότι ἡ μήτηρ ἔλεγε, ὅτι δὲν θὰ γείνη διδασκάλισσα, και κατὰ συνέπειαν ἤρκειτο εἰς τὴν ξηρὰν τῆς γλώσσης ἐκμάθησιν και αὐτὴν Κύριος οἶδε πῶς. 'Εν τῇ παιδικῇ μου φαντασίᾳ ἡ κορὴ ἐκείνη ἀπεικονίζετο ὡς ἀναγομένη εἰς ἄλλην τάξιν ὄντων και οὐχὶ εἰς τὴν αὐτὴν με ἐμὲ, διότι ἐγὼ ἐπαιζον, ἔτρεχον, ἐμελέτων, εἰργαζόμην, χωρὶς να ἀσθενῶ διὰ τοῦτο.

Πολὺς παρήλθεν ἔκτοτε χρόνος, και ἐγὼ, συμπληρώσασα τὴν ἀνατροφήν μου, ἀπῆλθον ἐξ 'Αθηνῶν, ἐνυμφεθῆν και μετὰ πολυχρόνιον εκ τῆς πόλεως, εν ἧ εγεννήθη, ἀπουσίαν μου ἐπέστρεψα εἰς αὐτὴν, προσβεβλημένη ὑπὸ τῆς νοσταλγίας ἐκείνης ἢν αἰσθάνεται πᾶς ὁ ἐπὶ πολὺν χρόνον εκ τῆς γαλανῆς πατρίδος μας ἀπουσιάσας.

Παρήλθον και αἱ πρῶται μετὰ τὴν ἐπάνοδόν μου ἐντυπώσεις, αἵτινες, ὁμολογητέον, ἀπειχον πολὺ τῶν ὑπὸ τῆς εν τῇ ξένη φαντασίας μου προεικονισθειῶν τοιούτων. Σὰς ἐτυχέ ποτε, φίλη ἀνεγνωστρία, να ἀπουσιάσῃτε ἡμέρας τινὰς εκ τῆς οἰκίας σας; Δὲν εἶναι ἀληθές ὅτι καταλαμβάνεσθε ὑπὸ μανιώδους τινὸς ἐπιθυμίας, ὅπως ἐπανελθῆτε ἀράρυτα; 'Η φαντασία σας τότε δὲν φέρεται μόνη πρὸς πάντα τὰ εν τῇ προσφιλεῖ ἐστία ἀντικείμενα, ὧν και τὰ ἀσημύτερα περιβάλλει δι' αἰγλης καθ' ὅπως αὐτὰ θελκτικὰ και προσφιλή; 'Ὅταν όμως και πάλιν ἐπανελθῆτε και εἰς συνάφειαν καθημερινὴν μετ' αὐτῶν εὐρεθῆτε, τότε φεῖ! ἀνεγνωρίζετε πόσον εὐτυχῆς εἶναι ὁ ἐπιθυμῶν, διότι μόνον ἡ φαντασία ἰνδαλματοποιεῖ και δύναται τηρῆσαι ὡς τὸ ἰνδαλμα ὅπερ

τόσον τεχνέντως και ποιητικῶς διακοσμεῖ αὐτὴ, ἐνόσω τοῦτο ἴσταται ὑπεράνω τῆς τόσον πεζῆς πραγματικότητος.

'Αλλ' ἀπεμακρύνθην τοῦ θέματός μου. Μετὰ τὴν εἰς 'Αθήνας εκ νέου ἐγκατάστασίν μου ἐπεθύμησα φυσικῶ τῷ λόγῳ να ἐπανιδῶ τὰς συντρόφους τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας και συνάψω μετ' αὐτῶν εκ νέου σχέσεις. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἡ ζωπρότερον τὴν φαντασίαν μου ἀπασχολοῦσα ἦτο ἡ ὠχρὰ ἐκείνη και καχεκτικὴ μικρομεγάλῃ κορὴ, ἧτις οὔτε ἔτρεχεν, οὔτε ἐμελέτα, ἀλλ' οὔτε ἐπαιζεν. 'Εζήτησα πληροφορίας περὶ αὐτῆς και μετὰ λύπης μου ἔμαθον, ὅτι ἡ δυστυχῆς ἐκείνη ἦτον ἐπιθάνατος. Χωρὶς να δισχυρισθῶ, ὅτι τὸ πνεῦμά μου εἶναι προρατικόν, ὁμολογῶ, ὅτι εἶχον μαντεύσει τὴν ἀπάντησιν, ἢν περὶ αὐτῆς ἔλαβον.

Μετὰ ὄριμον σκέψιν, ἀπεράσιμα να ἀπαλλάξω τὴν δυστυχῆ ἐκείνην τῆς συγκινήσεως, ἢν ἡ θεὰ παιδικῆς φίλης τῆς ὑγιούς και εὐτυχούς ἤθελε τῇ προξενήσει. Τὸ θέρος, ἐπῆλθε, συνεπαγόμενον τοὺς ἀφροήτους κυνικοὺς καύσωνάς του, οἵτινες μᾶς ἠνάγκασαν να ἐγκαταλείψωμεν τὰς 'Αθήνας και διαμεινωμεν δύο ἢ τρεῖς μῆνας εἰς Αἴγιναν. Τὸ ξενοδοχεῖον ἐν ᾧ κατελύσαμεν, εν μόνον εἶχε κενὸν δωμάτιον συγκινοῦν μεθ' ἐτέρου, εν ᾧ νέα τις Κυρία ἐνοσηλεύετο.

Τοῦτο κατ' ἀρχὰς δὲν ἤρεσεν οὔτε πρὸς ἐμὲ οὔτε πρὸς τὸν σύζυγόν μου· διότι, τί τὰ θέλετε, ὁ ἄνθρωπος εἶναι φύσει ἐγωιστής· ὅταν πηγαίνει εἰς τὴν ἐξοχὴν ἐννοεῖ να διασκεδάσῃ και οὐχὶ να ἀκούῃ τοὺς γογγυτμούς, ἀναστεναγμούς και θρήνους ἀσθενῶν και ψυχορραγούντων. 'Ενῶ λοιπὸν ἐσκεπτόμεθα περ ἀλλαγῆς δωματίου, βλεπομεν ἐξερχόμενην εκ τοῦ παρακειμένου τὴν νέαν πάσχουσαν, ἢν φεῖ! εὐλόως ἀνεγνώρισα· ἦτο ἡ φίλη τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας. 'Αντιηλλάξαμεν τὸν ὑπὸ τῆς εὐγενείας ἐπιβαλλόμενον χαιρετισμόν, και ὅτε ἡ δυστυχῆς ἐκείνη ἐδοκίμασε να κάμῃ ὀλίγα βήματα στριζομένη εἰς τὸν βραχίονα τῆς μητρὸς τῆς, ἐξέβαλεν ὑπόκωφον κραυγὴν και κατέπεσεν ἀναίσθητος. 'Η δυστυχῆς μήτηρ τῆς ἔτρεμεν ὄλη, μη δυναμένη εκ τῆς ταρχῆς, οὔτε να ἀνεγείρῃ, ἀλλ' οὔτε να συνδράμῃ τὴν πάσχουσαν. 'Εσπεύσαμεν ἐγὼ τε και ὁ σύζυγός μου εἰς βοήθειάν τῆς. Συνελθούσα μετ' ὀλίγον εκ τῆς λειποθυμίας τῆς με ἀνεγνώρισε πάραυτα. 'Ὅτε δὲ τῇ παρετήρησα ὅτι εἶχε πολὺ μεταβληθῆ. Ναι με εἶπε· δι' αὐτὸ και δὲν με ἀνεγνώρισας· οἱ πόνοι και αἱ πικρίας με κατέβαλον τόσον δὲν εἶμαι πλέον ἢ πτώμα τὸ ὁποῖον ἡ ζωὴ ἐπὶ ὀλίγας ἐπὶ ἡμέρας θέλει διαφιλονικήσει πρὸς τὸν θάνατον. Καθησυχάσασα αὐτὴν δι' ἐνθαρρυντικῶν λόγων ἀπεσύρθη, ἵνα ἀναπαυθῆ.

Τὴν ἐπαύριον ἡ πικρία μου φίλη με προτεκάλεσεν, ἵνα μείνω πλησίον τῆς και ὀμιλήσωμεν περὶ τῆς παιδικῆς μας ἡλικίας. 'Εσπευσα μετὰ προθυμίας· παρετήρησα όμως, ὅτι αὐτὴ ἐφέρετο πρὸς τὴν μητέρα τῆς ἀποτόμως και ψυχρῶς· ἐνόησεν ἴσως τὴν παρατήρησίν μου ταύτην, διὸ και χωρὶς να προκαλέτω ἐξηγήσεις, αὐτὴ μοι εἶπε δεικνύουσα τὴν μητέρα τῆς. Θαυμάζεις διατὶ τῇ ὀμιλῶ μετὰ πικρίας· δὲν ἔχει οὔτω; και πλησιάσασά με μοι εἶπε χαμηλοφώνως. «Αὐτὴ εἶναι ἡ δῆμιός μου» 'Εὰν δὲν με πιστεύεις, ἐὰν με νομίζεις ὑπερβολικῶν, ἀκουσόν με και κρίνε. «Εἶχον τὴν ἀτυχίαν να μείνω ἡ μόνη κορὴ εν τῇ οἰκογενείᾳ. 'Ηξέυρεις τί θὰ εἶπῃ μόνη κορὴ; ὄν δυστυχῆς γεννηθῆ, ἵνα ταλαιπωρῆται

ὑπὸ τῆς ὑπερμέτρου τῶν γονέων στοργῆς. 'Ὁ ἄρῃ τὸν ὁποῖον ἀναπνέει, ἡ πρώτη αὐτὴ φυσικὴ τοῦ ἀνθρώπου ζωὴ, εἶναι θερμὸς και οὐχὶ καθρὸς και ζωογόνος. Πῶς; θαυμάζεις; ἴγνοεῖς λοιπὸν ὅτι ὁ ψυχρὸς ἄρῃ ἐπιφέρει κρυολογήματα· κλείσατε τὰς θύρας συγκολλήσατε τὰς ὑέλους, σκεπάσατε καλῶς τὴν μικράν. 'Η ταλαίπωρος ἀσφυκτιᾷ, λούεται με τὸν ἰδρῶτα· τὸ σῶμά τῆς ἐξαντελεῖται, ἀδυνατεῖ, ἀρκεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει φόβος κρυολογήματος. 'Η μικρὰ πεινά· μὴ τῇ δώσῃτε να φάγῃ, διότι θάστωμαχιάσῃ. Κλείει περισσότερον τῇ δίψῳσι κατὰ κόρον να φάγῃ.

Μεγαλόνει, ἀναπτύσσονται μετ' αὐτῆς και τὰ βράσανά τῆς. Πρέπει να ὑπάγῃ ἡ μικρὰ εἰς τὸ σχολεῖον; 'Ὅχι· πῶς; ἐλησμονήσατε, ὅτι εἶναι ἰσχνή, ὠχρὰ, λεπτοφυής; ὅτι τὸ ψῦχος και ἡ ὑγρασία καταστρέφουσι τὴν υγείαν; Διδασκαλία κατ' οἶκον, και πάλιν μόνον τρεῖς τῆς ἐβδομάδος ἑλληνικῆ· gouvernante διὰ τὴν πρακτικὴν ζήτησιν γλώσσης· ἐκμάθησιν και ὀλίγην μουσικὴν. Γεωγραφίαν τί τὴν θέλει; Μὴ ὁ ἀμαξήλατης δὲν θὰ ὀδηγήσῃ τὴν ἀμαξίαν τῆς, ἢ τὸ ἀτμόπλοιον δὲν θὰ μεταφέρῃ αὐτὴν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν; 'Ιστορίαν; θὰ τὴν μάθῃ ἀπὸ τὸν πάππον τῆς, δὲν εἶναι ἀνάγκη να κοπιᾷζῃ και μελετᾷ. Γυμναστικὴν; 'Απὸς ἀφοῦ ἡ μήτηρ δὲν τὴν ἀφίνει να τρέξῃ ὀλίγον, να παίξῃ διότι θὰ ἰδρῶσῃ και κρυολογήσῃ ἡ προσφιλεῖς κορὴ; Και ὁ καιρὸς παρέρχεται, και ἡ κορὴ ἀναπτύσσεται ὡς ἐγὼ. 'Εκρυολόγησα, ἡ υγεία μου κατεστράφη, διότι ἐτόλμησα να χορεύσω ὀλίγον περισσότερον τοῦ συνήθους. 'Η μήπως νομίζετε ὅτι ἠσθάνθη και ἐγὼ εν τῷ βίῳ μου τὴν παιδικὴν ἐκείνην ἠδονὴν, ἢν τὰ μικρὰ παιδία αἰσθάνονται ἐπὶ τῇ ἀπολαύσει ἀθύρματός τινος; Ποτέ. Δὲν ἦμην βεβία. ὅτι πᾶν ὅ,τι θελήσω θὰ τὸ ἔχω, και κατὰ συνέπειαν οὐδὲν με ἡχαρίσται, οὐδὲν με ἔτερπεν. Εἶμαι ἀμαθῆς, εἶμαι ἀδαῆς τῶν ἀπλουτέρων και κοινοτέρων πραγμάτων, εἶμαι ἰδιότροπος, ἀπότομος· και τέλος, εἶμαι ἀγαμῶς, διότι δὲν εὐρέθη ἄνθρωπος κατάλληλος δι' ἐμὲ, ἡμᾶλλον, διότι δι' οὐδένα ἦμην κατάλληλος. 'Αποθηνήσκω χωρὶς να ζήσω, και τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἄκρατον· και ὑπερμετρον τῶν γονέων μου στοργὴν. Μ' ὄλας δὲ τὰς προσπάθειάς ἄς καταβάλλω, ὅπως νικήσω τὴν ἀπεχθειαν ἢν αἰσθάνομαι διὰ τὴν μητέρα μου, τοῦτο μοι εἶναι ἀδύνατον. 'Ιδού, ἀγαπητὴ ἀνεγνωστρία, τὰ ὄλεθρια ἀποειλέσματα τῆς ὑπερμέτρου τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα των τυρῆς ἀγάπης. Τὸ μικρὸν τοῦτο διήγημα ἄς χρησιμοποῖσῃ, πρὸς Θεοῦ, ὡς χαλινός τῆς ἀκρατικῆς και κακῶς ἐνομομένης μητρικῆς στοργῆς, ἧτις, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, οὐ μόνον τοῖς τέκνοις, ἀλλὰ και τοῖς γονεῦσιν ὄλεθρία καθίσταται.

Π. Ρ.

ΤΙ ΕΣΤΙ ΝΗΣΤΕΙΑ

'Η νηστεία, ἦτοι ἡ ἀποχή βρωμαμάτων, ἢν οἱ πατέρες τῆς 'Εκκλησίας ἡμῶν ἐνομοθέτησαν και διὰ τῆς ὁποίας οἱ εὐλαβεῖς χριστιανοὶ διέρχονται τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας, ἔχει διττὸν σκοπὸν. Α'. Τὴν εἰς τὸν ἀνθρώπων ἐπιβαλλομένην στερητικὴν σωματικῶν ἀπολαύσεων, ὅπως τοῦ σωματος ἐξασθενούντος και τῆς ψυχῆς ἐλευθερουμένης ἀπὸ τῆς ἀπονικρούσης αὐτὴν ὕλης ἀνυψοῦται αὐτὴ κατὰ τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας εἰς πνευματικὴν μετὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἐνότητα, συμπάσχουσα διὰ τὰ ἅγια αὐτοῦ πάθη ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους και συναγαλλομένη ἐπιτῆθεῖα αὐτοῦ ἀναστασίας. Β'. τὴν διατήρησιν αὐτῆς ταύτης τῆς υγείας τοῦ ἀνθρωπίνου σωματος· διότι ὡς εκ τῆς ἱατρικῆς αὐτῆς ἐπιστήμης ἀποδεικνύεται, ἡ πληθώρα τῶν νόσων προέρχεται

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ 1821

Ο ΚΛΕΠΗΓΗΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

ώς επί τῷ πολῦ ἀπὸ τῶν μαγειρικῶν μαγικῶν καὶ πολυειδῶν καρκευμάτων, ἀπὸ τῆς κρεωφαγίας καὶ τῶν ἐρεθιστικῶν ἢ μεθυστικῶν ποτῶν.

Ὁ Γαλλὸς καὶ ὁ Ἴπποκράτης συμβουλεύουσι παντοῦ τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν δίαιταν, διότι πολλάκις καταρροαὶ καὶ βήξ καὶ ἀρθρίτης καὶ ρευματισμοὶ καὶ κεφαλαλγίαι ἐθεραπεύθησαν διὰ μόνης τῆς νηστείας. Ὁ εὐπατρίδης Ἐνετός Λούης Κορνάνος, περιοριζόμενος εἰς δώδεκα οὐγγίας σπεραῖς τροφῆς καὶ 14 ὑγράς καθ' ἑκάστην, ἐστερέωσε τὴν εἰς ἄκρον ἐπισφαλή καὶ διεσθαρμένην ὑγείαν του καὶ ἐξῆς 95 ἔτη. Ἐπειτα δὲ ὅταν ἐνθυμηθῶμεν καὶ τὴν ἀνάλογον μακροβιότηταν τῶν πατέρων τῆς ἐρήμου καὶ ὄλων τῶν ἀσκητικῶν, εὐρίσκομεν ὅτι ἡ κυρίως λεγομένη νηστεία εἶναι ἐν τῶν πολλῶν ἀγαθῶν, δι' ὧν ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εὐργέτησε τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἡ νηστεία καθαρίζει τὸ σῶμα καὶ κατευνάζει τὴν ὀρμὴν τῶν παθῶν τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας· τὸ αἷμα κυκλοφορεῖ μᾶλλον ἐλευθέρως καὶ ἡ πεπυσμένη ὑπὸ τὸ βῆρος τῆς πολυφαγίας ζωικὴ κίνησις ἀναλαμβάνει τὴν ἐλαστικὴν αὐτῆς δύναμιν. Ἄλλ' ἵνα ἡ νηστεία ἀνταποκρίνηται εἰς τὸν πρῶτον ὑψηλὸν αὐτῆς σκοπὸν, δεόν αὕτη νὰ ἐκτελεῖται μετ' εὐχαριστήσεως καὶ οὐχὶ μετὰ γογγυσμῶν· δεόν νὰ περιορίζηται εἰς φανητὰ λιτότατα καὶ οὐχὶ εἰς λουκούσια δι' ὁστρέων καὶ ἰχθύων καὶ καρκευμάτων καὶ σακχαρωτῶν καὶ ὀρεκτικῶν γεύματα, δι' ὧν τῇ ἀληθείᾳ ὁ ἄνθρωπος πολὺ πλέον τέρεπται ἢ δι' ὀλίγου ζωμοῦ καὶ τεμαχίου ὀπτοῦ κρέατος· δεόν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πᾶσα μήτηρ οἰκογενείας νὰ φροντίζῃ ὅπως οὐ μόνον τὰ σῶματα τῶν αὐτῆς τέκνων διὰ τῆς νηστείας καθαρίζωνται, ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ καρδιά αὐτῶν ἐξαγνίζονται διὰ τῆς ὑπὸ τῆς μητρὸς καταληπτῆς γενομένης ἀναπτύξεως τοῦ παιδικοῦ βίου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ τῶν παθῶν, ἃ οὗτος ὑπέστη ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Μὴ, καλαὶ μου οἰκοδόμοι, τὴν ἀγίαν ταύτην ἐβδομάδα ἀφιεροῦτε καθ' ὅλοκληρίαν εἰς προετοιμασίας τῶν ἐρωθῶν ὧν, τῶν γλυκυμάτων, τῆς οἰκιακῆς καθαριότητος, ἀλλὰ ἀφιερῶσατε αὐτὴν εἰς κατὰλληλον προετοιμασίαν τῆς ψυχῆς ὑμῶν τε καὶ τῶν οἰκείων πρὸς ὑποδοχὴν τῆς θείας μεταλήψεως· διέλθετε τὴν ἀγίαν ταύτην ἐβδομάδα εἰς ἀγαθοεργίας καὶ ἐλέη ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, ὀρφανῶν, ἐγκαταλειμμένων καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ὑπὸ τῆς κοινωνίας ἀπορφανισμένων ἐλεεινῶν καὶ ἀξίων οἴκτων ὑπάρξεων, τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς ἀποσιτώντων ποινὴν ἐγκλήματος, διαπραχθεῖσαν, Κύριος οἶδεν ὑπο ποίας περιστάσεις ψυχικῆς ὀρυκῆς ἢ παραφορᾶς.

Μὴ λησμονῆτε, ὅτι τὰς ὥρας τῆς σχολῆς των οἱ δυστυχεῖς αὐτοὶ ἄνθρωποι καταγίνονται εἰς ἐπεξεργασίαν διαφόρων μικρῶν κομψοτεχνημάτων, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τοῦ Πάσχα ἐπεξεργάσθησαν τεχνικώτατα ἐρυθρὰ ὡς ἀπεικονίζοντα τὴν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος. Τοιαῦτα ἀπεστάλησαν καὶ εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν ὑπὸ δύο φυλακισμένων ἐν ταῖς ποινικαῖς φυλακαῖς μετὰ τῆς παρακλήσεως, ὅπως ἀποστειλωμένον αὐτὰ πρὸς τὰς ἀναγνωστρίας ἡμῶν, ἐπικαλοῦμεν αὐτὰ ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν τούτων εὐγενῆ καὶ φιλεῖσπλαχνα αὐτῶν αἰσθημάτων. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ πολυάσχολον τῆς θέσεώς μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀναλάβωμεν καὶ αὐτὴν τὴν φροντίδα, διὰ ταῦτα ἀποστέλλομεν μὲν τὰ ὡς πρὸς τοὺς φυλακισμένους, παρ' ὧν δύναται ἡ βουλομένη νὰ προμηθευθῇ τοιαῦτα, ἐπικαλοῦμεθα δὲ ὑπὲρ αὐτῶν τὸν οἶκτον τῶν ἀναγνωστρίων μας καὶ παρακαλοῦμεν αὐτάς, ὅπως χεῖρα βοηθείας τοῖς καταδίκαις παραοῦσαι ἱκανοποιήσωσιν ἐν ταύτῳ τοὺς πόθους τῶν μικρῶν των διὰ τῆς προσφορᾶς ὧν τοῦ Πάσχα, οὐ μόνον τεχνιέντως πεποικιλμένων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς ὑπ' αὐτῶν προσενηχεθείσης ἐλεημοσύνης ἡγιασμένων.

Ἐχετε ρεῖα, συντροφοί μου, κ' ἐγὼ θὰ σᾶς ἀφήσω
Σρῶστε κλαριά 'ς τὸν Ὀλυμπο, βάλτε με νὰ καθίσω,
Γιὰ ν' ἀγναντέψω μὲ γορὰ τῆς Ροῦμῆς τὰ μέρη,
Νὰ ἰδῶ τὸ γέρω Ὀλυμπο μὲ τῆς αὐλῆς τ' ἀστέρη,
Καὶ φέρτε μου τὰ ἄρματα, τὸ δαμασκί σπαθί μου,
Νὰ τὸ ζωστῶ στερῆ γορὰ, ν' ἀραστήῃ ἡ ψυχὴ μου·
Νὰ εἰπῶ γιὰ κείνους τοὺς καιροὺς, τὰ περασμένα χρόνια,
Νὰ θυμηθῶ σ' ἄν πῆδαγα σ' ἐκεῖνα τὰ κοτρώνια.
Γερὴ ἀκούω τὴν καρδίᾳ, μ' ἀδύνατο τὸ σῶμα·
Ἄχ! νὰ τὰρ καὶ ν' ἀνέβαινα μὴ φορὰ ἀκόμα! ...
Θυμοῦμαι ὅταν ἤμουνα ἀνήλεκο παιδάκι.
Σὰν ἔλεγα τῆς μάνας μου πὲς μ' ἔρα τραγουδάκι,
Ἀρχίνοιζε νὰ ἔιστορῇ βράχους, γκρεμοὺς καὶ δάση.
«Χαρὰ σ' ἐκεῖνον, μὴ λέγε, ποῦ νεῖος θὰ τὰ περάσῃ»
Γιὰ τοὺς πολέμους, μὴ λέγε ἀστροπελέκια, μάχαις,
Καὶ μὴ δὶχρε τοῦ Ὀλυμπο ταῖς ἑξακουσμέναις βράχαις.
Μὲ μάθαινε πῶς νὰ κρατῶ, νὰ ρίχτω τὸ τουφέκι,
Καὶ πῶς νὰ παίζω τὸ σπαθί νὰ πέφτῃ τὸ πελέκι·
Ἦστὰ στήθια μου τὰ τρυφερὰ ἤθελε νὰ μοῦ χύσῃ,
Τὴ σπῖθα τῆς ἐλευθερίας, ν' ἀνάψῃ τὰ φλογίσῃ.
Καὶ ὅταν ἐμεγάλωσα κ' ἔγινερα παλληκάρη
Τὴ δόξ' ὠνεῖρυσόμενα μ' ἔρα κρυφὸ καμάρη,
Ἐβγήκα ψηλὰ 'ς τὸν Ὀλυμπο ἄρματωλός, ἀλήθεια,
Μὲ τὴν εὐχὴ τῆς μάνας μου, με τὸ σταυρὸ 'ς τὰ στήθια.
Εἶχα χαρὰ τὸν πόλεμο κ' ἀνάπανοι τὸν κόπο.
Γιὰ νὰ σταθῶ δὲν εὕρισκα οὔτε μεριᾶ καὶ τόπο.
Κι' ὅταν καλὰ ἐνύχτωσε, ἔπερα τὸ λιθάρι,
Καὶ τὸ βᾶλα προσκέφαλο, καὶ στρώμ' ἀπὸ κλωσάρι.
Βλέπετε κείνα τὰ βοννὰ μὲ τὰ πολλὰ λαγκάδια;
Ἐκεῖ οἱ Τοῦρκοι στέκονταρ ὀλόκληρα κοπάδια
Ἐμεῖς ἀσκέρι διαλεχτὸ, ἴλιγο μ' ἀντρεωμένο,
Ἐδῶ γιουροῦσι κάμαμε 'ς τὸν κόσμον ἑξακουσμένο·
Ἐκεῖ 'ς τὸ βράχο ἀγνάντια μας, πριχοῦ φωτισ' ἡμέρα,
Μὲ τὰ σπαθιά ριχτήκαμε 'ς τὴν ἡμερὰν κείνηρα.
«Ἐμπρός, παιδιᾶ, φωνάξτε, ἐμπρός νὰ τοὺς ριχοῦμε»
«Ἦ ὀλοὺς νὰ τοὺς σφάζουμε, ἢ ὀλοι νὰ ραθοῦμε»·
Χτυποῦσαμε δεξιᾶ Ἰερβιά, σωρός ἔπερτε κάτω·
Μ' ἐλπίδα γιὰ τὴν ἄλευθερίᾳ τὸ στήθος μα: γεμάτο,
Χτυπῶντας ἐδιαβήκαμε ἀπ' τὴ μεριᾶ ἐκείνη,
Σὰν ἐσκοτώσαμε πολλοὺς, καὶ ἴλιγ' εἶχατε μείνει.
Ἐκεῖ ψηλὰ ποῦ βλέπετε 'ς ἐκεῖνα τὰ λιθάρια,
Ἐκεῖ ἐχάσαμε κ' ἐμεῖς ὀλίγα παλληκάρια.
Μοῦ φαίνεται σὲ μιὰ στιγμή πῶς εἶν' ἐκεῖ τὰ χρόνια,
Ἄκω 'ς τὰ αὐτιά μου νὰ βρορτοῦν ἀκόμη τὰ μελιόρρα.
.....
Ἄχ! σύντροφοί μ' ἀποκάμα, πλειὸ δὲν 'μπορῶ νὰ κραίνω
Ζυγῶσατε, κ' ἀρχίνοισα δύσκολα ν' ἀρασαίνω.
Ἐχετε ρεῖα, ἔχετε ρεῖα κ' Ἀπρίλιος σ' ἄν γιρίση,
Ποῦ θὲ φροντώσουρ τὰ κλαριά, κ' ἡ δάφνη θὲ ν' ἀνθίσῃ
Ἐλάτε δὴ 'ς τὸ μνημά μου, ποῦ θάρ' χορταριασμένο,
Νὰ θυμηθῆτε τ' Ὀλυμπον τὸν κλέφτη τὸν καιμένο.
Καὶ σὰν θὲ ν' ἀρῆῃ ἡ Πασχαλιᾶ, καὶ ψῆστε τὰ κριάρια,
Ἐδῶ νὰ ξεφартώσετε σιμά μου, παλληκάρια.
«Χριστὸς ἀνίστη, ψάξτε με τὴν καρδίᾳ σας ὀλη,
Ν' ἀντιλαλήσῃ ὡς ἐκεῖ. . . 'ς τὴν ἑξακουσμένη Πόλη.
Χριστὸς ἀνίστη ὅπου γῆ καὶ μερος ἰδικό μας,
Ν' ἀραστήθ' ἡ πατρίδα μας μαζὶ με τὸ Χριστό μας.
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΜΠΕΤΣΟΥ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΕΛΛΑΣ. — Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς εἰς γ'. ἀνάγνωσιν το νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου. Ἐξηκολούθησε δὲ μετὰ ζωηρότητος ἡ περὶ τῶν οικονομικῶν συζητήσεως, καθ' ἣν ἔλαβον ἐναλλάξ τὸν λόγον ἐκ μὲν τῶν συμπολιτευομένων ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς κ. Σιμόπουλος καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ἐκ δὲ τῶν ἀντιπολιτευομένων οἱ κκ. Δηλιγιάννης, Σωτηρόπουλος, Παπαμιχαλόπουλος καὶ Καραπάνος.
ΓΑΛΛΙΑ. — Ἡ Γαλλικὴ Γερουσία ἀπέρριψε τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐμπορικῆν σύμβασιν διὰ ψήφων 156 κατὰ 98. Οἱ Γερουσιασταὶ χαρακτηζόμενοι εἰς τοὺς Γάλλους οἰνοπαραγωγούς, ἀπέκρουσαν σύμβασιν παρέχουσαν τῇ Ἰταλίᾳ τὰ αὐτὰ, οἷα καὶ τῇ Ἑλλάδι, πλεονεκτήματα.
ΙΤΑΛΙΑ. — Ὁ κ. Δεπρέτης ἐτροποποίησε τὸ ὑπ' αὐτὸν Ἰταλικὸν ὑπουργεῖον, ἀποχωρήσαντος τοῦ κόμητος Ροβιλλάν. Ἡ χολέρα ἐξέλιπεν ἐν Κατάνη Αἰ διὰ τὰς ἐκ Σικελίας προελεύσεις καθάρσεις κατηργήθησαν.
ΑἸΤΣΤΡΙΑ. — Ὁ κόμης Καλνὸκι ἐδήλωσε τῷ κ. Στοϊλῶφ, ὅτι ὁ πρίγκιψ Ἀλέξανδρος ἔχει ὀριστικὴν ἀποφασιν νὰ ἀποποιήσῃ τὴν εἰς τὸν Βουλγαρικὸν θρόνον ἐκ νέου ἐκλογὴν αὐτοῦ καὶ συνεβούλευσε τῇ ἀνθηγεμονείᾳ νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως, μέχρις οὐ ἐπέλθῃ λύσις τις τοῦ Βουλγαρικοῦ ζητήματος.
ΤΟΥΡΚΙΑ. — Ἡ Πύλη παρασκευάζει ἐγκύκλιον πρὸς τὰς Δυνάμεις, δι' ἧς θέλει συνόψιζει τὰς πρὸς λύσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ ζητήματος καταβληθείσας ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως προσπάθειάς.
ΡΩΣΣΙΑ. — Κατὰ τὰ λεγόμενα ἡ Ρωσσία θέλει ἀποποιήσῃ εὐγενῶς τὴν συμμετοχὴν τῆς εἰς τὴν ἐν Παρισίοις παγκόσμιον ἐκθεσιν τοῦ 1889, καίτοι αἱ σχέσεις αὐτῆς μετὰ τῆς Γαλλίας εἶναι οὐ μόνον φιλικαὶ καὶ ἐγκάρδιαι, ἀλλὰ καὶ ἀντίρροπον κατὰ τῶν σχεδίων τῆς Γερμανίας, βασιζομένη ἐπὶ τῆς ἐπιτακτικῆς καὶ τῆς αὐτροῦταλογερομανικῆς συμμαχίας.

3) ΕΠΙΦΥΛΙΣ ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Χεῖρες λευκαί, λεπτοφυεῖς μὲ τοὺς ὑποροδίνους μικροὺς δακτύλους των, πλασθεῖσαι μόνον διὰ θεοπέρας, τὸσον εὐκαμπτοὶ καὶ ἐλασταί, ὡς τε ὄσας ἐκνυβάλλιζε, τὸ ὄργανον θεωπευόμενον δὲν παρέδιδε τοὺς συνήθεις αὐτοῦ ἤχους, ἀλλὰ γλυκεῖαν μελωδίαν, πρὸ τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπινος νοῦς ἐξίστατο. Ἰδοὺ ἡ ἠθικὴ καὶ σωματικὴ ἀπεικόνισις τῆς κόρης.
Ὁ ἀήρ τὸν ὅποιον ἀνέπνεε δὲν ἦτο ὁμοῖος μὲ τὸν ἰδικόν μας· ἤθελέ τις πιστεῦσαι, ὅτι εἶχε συμπαραλάβει κατὰ τὴν ἐξ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν μεταβάσιν τῆς τὴν ἡγῶ τῶν θεῶν ἁρμονίων, διαχουστῶν περὶ αὐτὴν οὐράνιον ἄρωμα. Ταῦτα πάντα θέλουσι φανῆ τῇ ἀναγνωστρίᾳ μῦθοι ἢ ἀποκυήματα ἐξημένης ποιητικῆς φαντασίας. Τόσον τὸ χειρότερον δι' αὐτὴν, διότι ἐγὼ διακρυπύτω, ὅτι ἡ νεάνις μου εἶναι ποιαύτη, ἢ ἀπεικόνισα αὐτὴν μετὰ τῆς ὑπεροχῆς ἣν παρατηρεῖ τις πάντοτε μετὰ τῆς πραγματικότητος καὶ τῆς εἰκόνας, τοῦ γεγονότος καὶ τῆς διηγήσεως.
Εἶπομεν, ὅτι ὑπεστήριξε διὰ τῆς χειρὸς τὴν κεφαλὴν τῆς, ἔμβλάζουσα μᾶλλον ἢ ἀναγινώσκουσα. Ἄντ' ἢ νὰ ἀπολαύσῃ διὰ

Ἐσχάτως ἀνεχώρησαν εἰς Πετροῦπολιν Ἄγγλοι ἐπίτροποι πρὸς ἐπανάληψιν τῶν μετὰ τῆς Ρωσικῆς κυβερνήσεως διαπραγματεύσεων περὶ ἀφγανικῶν συνόρων.

Εἰς τὰ πολυάριθμα τῶν Παρισίων μουσεῖα προστεθῆναι ἰδρυθῆναι δαπάναις τῆς δουκίσσης δὲ Γαλιέρα καὶ δωρηθῆναι ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸν δῆμον τῶν Παρισίων. Τὸ μουσεῖον τοῦτο ἔχει ἑκτασιν τεσσάρων χιλιάδων μέτρων, καὶ πλὴν τῶν διαφόρων ἐν αὐτῷ μεγαλοπρεπῶν καὶ πολυτελῶν διαμερισμάτων, ὠκοδομήθησαν τρεῖς μεγαλοπρεπεῖς αἰθουσαι, προωρισμένα ἢ πρῶτη εἰς τὰ καλλιτεχνικὰ ἀριστοτεχνήματα, ἢ δευτέρα εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ, καὶ ἢ τρίτη εἰς τὰ βιομηχανικὰ.
Μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἀποπερατώσεως τοῦ τοῦ κτιρίου τοῦτο θέλει στοιχίσει τρία ἑκατομύρια φράγκων.

Μεταξὺ τῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς τῶν Παρισίων σχολῆς κατατάσσονται καὶ 108 γυναῖκες. Τούτων 83 Ρωσίδες, 11 Ἀγγλίδες, 7 Γαλλίδες, 3 Ἀμερικανίδες, 2 Αὐστριακαί, 1 Ρουμανίς καὶ 1 Ὀθωμανίς !! Ποῖον ἄρξ θὰ εἶναι καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων γυναικῶν τὸ ὄνομα, ὅπερ πρῶτον θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ εἰς τὸ μέλλον τὰς Ἑλληνίδας ἐν ταῖς ἐπιστημονικαῖς τῶν Παρισίων σχολαῖς;
Μεταξὺ δὲ τῶν ἐν Παρισίοις ἀναγνωρισθεισῶν ἱατρῶν εἰσῆχθησαν ἐν τοῖς νοσοκομείοις διαγωνισθεῖσαι μετὰ ἀνδρῶν ἀριστεύσασαι αἱ δεσποινίδες Klumpke καὶ Edwards.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
Κ α ν ΛΟΓΚΙΑΝ Γ. Ζ. Ἡ μετάφρασις λαμπρά δημοσιευθεῖται ἐν ἐπιφυλλίδι προσεχῶς. Πρὸς τὸ παρὸν στελεχέ με καὶ μικρὰ ἀρθρίδια ἢ διηγήματα τερπνὰ καὶ σύντομα πρὸς δημοσίευσιν = Κ α ν Υ. S. ΜΑΝ-CHESTER. Ἐλάθεμεν κατάλογον συνδρομητῶν. Εὐχαριστοῦμεν εὐγενεῖς αὐτοῖσι Κυρία: διὰ τὴν εὐμενεστάτην τοῦ φύλλου ὑποδοχὴν — Κ α ν Δ. Α. Ἄλεξ ἄ ν ὄρειαν. Χρήματα ἐλήφθησαν ἀποστέλλονται ἀποδείξεις καὶ φύλλα = Κ α ν Ν. Γ. Κωνσταντινουπόλιν. Ἐκ-

τῶν ὀφθαλμῶν τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς γράμματα ἠκολούθει τὰς σκέψεις τῆς, τὰ ἄορατα ταῦτα πτινά, ἅτινα διὰ τῆς πτήσεως των διασχίζουσι τοὺς οὐρανοὺς πάσης ἐμβριθοῦς καὶ σοβαρᾶς διανοίας. Τί ἐσκέπτετο;
Ὅ, τι σκέπτεται πᾶσα νέα κόρη...
Ἄπάτη!! Οὐδεὶς λογισμὸς ἀνήρχετο ἐκ τῆς καρδίας εἰς τὴν διάνοιν τῆς ὠραίας παιδός. Οὕτε ἡγάπα, ἀλλ' οὔτε εὐρίσκετο ἐπὶ τις πρὸς τὸν ἔρωτα ἀγούσις. Ὁ προστάτης τῆς παιδικῆς αὐτῆς ἡλικίας ἄγγελος ἠδύνατο ἀρόπως νὰ ἐγκύψῃ ἐν τῇ ψυχῇ τῆς, χωρὶς νὰ ἰδῇ ἐν αὐτῇ ἀντανακλωμένον ἄλλον εἰκόνα πλὴν τῆς ἰδικῆς του.
Τί σκέπτεται μία νεάνις;
Καὶ ὅμως οἱ λογισμοὶ τῆς ὠραίας κόρης δὲν ἦταν βεβαίως γεννήματα πασχούτης καρδίας. Μέχρις ὥρας οὔτε εἶχεν ἀγαπήσει, ἀλλ' οὔτε ἦν διαθεθεμένη πρὸς ἔρωτα. Ὁ προστάτης ἄγγελος τῆς παιδικῆς τῆς ἡλικίας ἠδύνατο νὰ ἐγκατοπτρισθῇ ἀρόπως ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι δὲν ἤθελεν εὐρεῖ ἐν αὐτῇ ἄλλην εἰκόνα πλὴν τῆς ἰδικῆς του. Ὁ βεμβασμὸς αὐτῆς ἦν ἀκούσιος, ἀφοῦ πρῶτα αὐτοῦ δὲν ἦτο ἡ θέλησις τῆς κόρης, ἀλλὰ φυσικὴ τις ἀνάγκη, προκύπτουσα ἐκ τοῦ θαυμασμοῦ πρὸς τὸ ἄπειρον, τὸ τέλειον, τὸ ποικιλόχρον τῶν νερῶν, ἅτινα συντυχόντα κατ' ἐξαιρέσιν πρὸς ψυχὴν δυναμένην νὰ τὰ ἐκτιμήσῃ καὶ ἀποθαυμάσῃ, ἀνετυπῶντο ἐν αὐτῇ ὑπολακθάνοντά πως καὶ ἀντηνακλῶντο

φράσατε ἄπειρον εὐγνωμοσύνην τοῖς αὐτοῖσι δι' εὐμετατάτην ὑποδοχὴν φύλλον. — Κ ο ν Η. ΟΙ. Πάτρας. Δὲν δεχόμεθα ἔργα ἀνδρῶν. — Κ α ν Μ. Σ. Πειραιᾶ, εὐχαριστοῦμεν. Ἴσως δημοσιεύσωμεν αὐτό. — Κ α ν Σ. Κ. Ἀθῆνας. Ἀναγνώσατε τὸ πρόγραμμά μας. — Κ α ν Θ. Πάτρας. Σήμερον δημοσιεύομεν σχετικόν. — Κ α ν Ε. Ν. Πάτρας. Ὅτε ἐλάθομεν ἐπιτολιή σας τὸ περί πολυτελείας ἄρθρον μας εἶχε στοιχειοθετηθῆ. — Κ α ν ΜΑΡΙΑΝ Π. Μ. Πειραιᾶ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐμενεστάτας κρίσεις σας. Χρήματα ἐλήφθησαν ἀποδείξεις ἀπεστάλη. — Κ α ν Χ. Α. Καλάμας. Ἐνεγράψαμεν ὑμᾶς. Ἀποστέλλομεν φύλλον. Στείλατε συνδρομὴν. — Κ ο υ ς Κ. Κ. καὶ Γ. Μ. Μεσολόγγιον, καὶ Κ ο ν Γ. Σ. Τσαγκαράδαν Βώλου. Χρήματα ἐλήφθησαν ἀποδείξεις μετὰ φύλλων ἀπεστάλησαν. — Π ο ι η τ ρ ῖ α Ε. Α. — Δυστυχῶς δὲν δημοσιεύομεν, διότι ἔχομεν πολλὰ τοιαῦτα. Ποιήτριαν Μ. Γ. Σ. Εὐχαριστοῦμεν

Συμβουλαί.

Ἡ δυσκοιλιότης παρὰ τοῖς παισὶν ἐγένετο πολλάκις αἴτιον τῆς καταστροφῆς τῆς ὑγείας αὐτῶν. Ἰδίως ὁ στόμαχος, τῶν τρεφομένων πρόωρως δι' ἀλευρωδῶν οὐσιῶν καταστρέφεται, συνεπαγόμενος δυσπεψίας, αἰτίνες οὐ μόνον τὴν ὑγείαν τοῦ παιδὸς ἀφαιρίζουσιν, ἀλλὰ καθιστῶσι τοῦτον δύστροπον, διαρκῶς κλαυθμηρίζοντα καὶ μελαγχολικόν. Ὅπως ἡ μήτηρ προλαμβάνη τὰς δυσαρέστους ταύτας δι' ἑαυτὴν καὶ τὸ μικρὸν τῆς συνεπειας, οἰεῖται νὰ γνωρίζη, ὅτι πᾶν μικρὸν, εὖ ἔχον, ἐξέρχεται δις ἢ τρίς ἰνὰ εἰκοσιτετράωρον.

Ἴνα δὲ ὁ παῖς ἐξοικειῶται εἰς τὴν τακτικὴν ταύτην κένωσιν καὶ εἰς τὴν καθαρότητα, ἡ μήτηρ οἰεῖται νὰ τοποθετῆ αὐτὴ τρίς ἢ καὶ τετράκις τοῦ ἡμερονοκτίου ἐπὶ τοῦ πρὸς τοῦτο δοχείου. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ πεπτικὸν αὐτοῦ σύστημα ὀκνεῖ, τότε ἡ μήτηρ, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν, δίδει εἰς τὸ μικρὸν μικρὰν τινα δόσιν ρητσίνας-λαίου, ἢ κλείσματα διὰ χλιαροῦ ὕδατος, ἐν ἡ δύο κοιλιάρια μουρονελαίου, καὶ ὅπου ἔτι συντελεστικώτερον, λεπτότατον κωνοειδὲς τεμάχιον ἐκ βυτύρου κακάου, οὐτινὲς τὸ μήκος ἔσται ὃ ἢ ὁ ἑκατοστομέτρων, καὶ ὅπερ εἰσαγομένον ἐν τῇ ἐντερικῇ σωλῆνι ἐνεργεῖ ἀσφαλῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς.

* *

ἐντῷ βλέμματι καὶ τῷ παιδικῷ αὐτῆς μειδιάματι. Ἐλαχίστη ἀνέμου πνοὴ θέλει ἀναμφιβόλως ἀποσπάσει αὐτὴν τοῦ ρεμβασμοῦ τῆς, ὅπως μικρὰ κόρη ἀποτεινάζει ἐκ τῆς μεταξίνης κόμης τῆς τὰς ἐλαφρὰς τῆς χιόνης ψεκάδας, αἰτίνες ἀδιακρίτως ἐζήτησαν ἐπ' αὐτῆς ἄτυλον.

Πῶς συμβαίνει ὥστε αἱ σκέψεις τῆς νεανίδος νὰ μὴ ἔχωσιν οὐδὲν κοινὸν πρὸς τὴν καρδίαν αὐτῆς; Πῶς συμβαίνει ὥστε τὰ θελκτικὰ καὶ μυστηριώδη τῆς νεότητος ὄνειρα δὲν ἐνεφώλευταν εἰσέτι ἐν τῇ χρυσιζούσῃ ταύτῃ ἀνοιξί; ;

Τοῦτο βεβαίως προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ψυχὴ δὲν εἶναι ἐπίσης διατεθειμένη παρὰ τοῖς διαφόροις ἀνθρώποις, ἵνα ἀπεκδέχεται τὸν ἔρωτα, τὴν ἀληθῆ ταύτην τῆς ψυχῆς ψυχὴν, τὸν οἰκεῖον τοῦτον ἐπισκέπτῃ τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἄπαξ μόνον ἐπισκεπτόμενον τὰς προνομιοῦχους ὑπάρξεις, παρὰ ταῖς ὁποίαις ἔρχεται ἄνευ σπουδῆς ὡς ἐκ τῶν προτέρων ἐξασφαλίσας ἐν αὐταῖς διαμονὴν εὐάρεστον καὶ διαρκῆ. Τὸ νὰ εἴπη τις, ὅτι ἡ νεάνις μας, ὁσάκις κατήρχετο καὶ ἀνίχνευε τὰς ἀποκρυφτεράς τῆς καρδίας αὐτῆς πτυχάς, τὰ ἐνδότερα ἐκείνης στρώματα, ἐνθα ἡ γυνὴ ἀπογυμνοῖ ἀφόβως τὴν καρδίαν τῆς, ὅτι αὐτὴ δὲν διέδλεπε πιθανὴν τινα εὐτυχίαν, σχετιζομένην πρὸς τὴν νεότητά τῆς, τὴν ἀθωότητα ἢ τὸ κάλλος τῆς, τὸ νὰ εἴπη τις, ὅτι δὲν συνηθάνετο δευτέραν ζωὴν ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς ἢ θνητὴ μας αὕτη, ἤθελεν ἴσως ψευσθῆ, ἀλλὰ καὶ ἤθελε βεβαίως τὴν συκοφαντήσει, ἐὰν ἦ-

Τρόπος τοῦ καθαρίζειν λευκὰς φλανέλλας καὶ ἐν γένει λευκὰ μάλινα ὑφάσματα.

Ῥίπτετε ἐντὸς χλιαροῦ ὕδατος μικρὰν τινα ποσότητα ἀμμωνίας. Ἐν αὐτῇ ἐμβάπτετε τὸ διὰ πλύσιμον ὑφάσμα καὶ ἀφίνατε αὐτὸ νὰ βραχῆ ἐπὶ πέντε λεπτά. Μετὰ τοῦτο ἐξαπλόνετε αὐτὸ καλῶς ἐπὶ καθαράς σανίδος, καὶ τὸ σαπωνίζετε καθ' ὅλα τὰ μέρη, ἀφοῦ ἐλαφρῶς σαπωνίζετε αὐτὸ, ἐκπλύνετε διὰ τοῦ χλιαροῦ μετ' ἀμμωνίας ὕδατος. Ἀνανεοῦτε τὸ ὕδωρ τοῦτο δις ἢ τρίς, καὶ ἡ φλανέλλα σας γίνεται λευκοτάτη, δὲν φθείρεται, οὔτε στενεύει, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰς ἀτέχνως πλυνομένας

Συνταγαὶ μαγειρικῆς.

Γεῦμα νηστίσμιον.

Ζωμός. — Ἡμίσειαν ὀκτὼν μπιζέλια, τρεῖς ἢ τέσσαρας πατάτας, ὀλίγα μανιτάρια κομμένα εἰς μικρὰ τεμάχια, ὀλίγας ἐλαίας, ἐὰν νηστεύητε τὸ ἔλαιον, καὶ διάγορα χορταρικά. Ἀφοῦ βράσετε καλῶς πάντα ταῦτα, τὰ περιᾶτε ἀπὸ τὸ τρυπητὸν καὶ ἔχετε ζωμὸν εὐχυμώτατον καὶ νοστιμώτατον.

Ἀγγινάρες. — Καθαρίζετε καλῶς τὰς ἀγγινάρας, κόπτετε ἰδιαιτέρως ὀλίγα κρομμυδάκια φρέσκα καὶ ἀνιθον, τὰ ὅποια καθουρτίζετε καλῶς μετ' ἔλαιον, σβύνετε τὸ καθούρτισμα δι' ὀλίγου λευκοῦ οἴνου, μετὰ τοῦ ὁποίου τὰ ἀφίνατε νὰ βράσωσιν ὀλίγον. Ἐπειτα γεμίζετε δι' αὐτοῦ τὰς ἀγγινάρας, τὰς τοποθετεῖτε ἐντὸς χύτρας καθαρᾶς, ἐν ἡ ῥίπτετε ὀλίγον ὕδωρ, ἔλαιον, καὶ λευκὸν οἶνον· ῥίπτετε ἐπ' αὐτῶν καὶ σταγόνας τινὰς λεμονίου, ἵνα μὴ μαυρίσωσι· πρὶν ἢ σκεπάσῃτε τὴν χύτραν διὰ τοῦ σκεπάσματός τῆς, καλύψατε τὰς ἐντὸς ἀγγινάρας διὰ μικροτέρου πινακίου, ὅπως μὴ ὁ ἀτμὸς μαυρίσῃ αὐτάς.

θελε, δίδων σάρκα εἰς τὸ αἶσθημα τοῦτο, ἐξηγήσει αὐτὸ ἄλλως ἢ ὡς ἐνστικτον.

Ὁ ἥλιος ἦτον ἤδη περὶ τὴν δύσιν του. Ἡ ἐξοχὴ ἤρξατο ἐρημουμένη, καὶ ἡ ἑσπέρα προηγέλλετο διὰ τῆς ἐπανόδου τῶν ἀνὰ τὴν πεδιίδα ἐργαζομένων ἀνδρῶν. Ἐρυθρόχρυσοί τινες τοῦ δύνοντος ἡλίου ἀντανκλάσεις συνωθοῦντο ἀνὰ τὸν ὀρίζοντα καὶ ἐλαφρὰ πνοὴ φθινοπωρινῆς ἑσπερίας αὔρας μετετόπιζε τοὺς ἐπὶ τοῦ ὠραίου τῆς κόρης τραχήλου παίζοντας ξανθοχρῦσους αὐτῆς πλοκάμους.

Ἦτο τότεν προσηλωμένη εἰς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ὥστε οὔτε τὴν θύραν ἤκουσεν ἀνοιγομένην, οὔτε τὴν μητέρα τῆς εἶδε πλησιάζουσαν πρὸς αὐτήν· μόνον τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ βραχίονες τῆς μητρὸς περιέβαλον τὴν κόρην, αὕτη ἐστράφη καὶ μετὰ φωνῆς γλυκείας, ὡς κελάδημα πτηνοῦ, ἐπρόφερε τὴν λέξιν μητέρ μου! Στρέψασα δὲ τὸ βλέμμα πρὸς τὸν δύνοντα ἥλιον προσέθηκεν·

Ἄ! εἶναι ἀργά, ἐνύκτωσε.

Καὶ κλείσασα τὸ βιβλίον τῆς, ἠγέρθη καὶ ἐκάλυψε τὰς πχεριάς διὰ τῶν χειρῶν τῆς, ὅπως ἀποκρύψῃ ἐρύθημά τι πλανώμενον ἐπ' αὐτῶν.

Ἡ μήτηρ ἔλαβε φιλοστόργως τὰς χεῖρας τῆς θυγατρὸς ἐντὸς τῶν ἰδικῶν τῆς καὶ εἶπε.

Σοφία, θὰ θελήσῃς νὰ δεχθῆς ἐπίσκεψίν τινα;

(Ἐπεται συνέχεια)